

## บทที่ 5

### สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การบูรณาการการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร ผู้วิจัยนำมาสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สมมติฐานการวิจัย
3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. สรุปผลการวิจัย
6. อภิปรายผลการวิจัย
7. ข้อเสนอแนะ

#### 5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ ดังนี้

- 5.1.1 เพื่อศึกษาระดับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร
- 5.1.2 เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร
- 5.1.3 เพื่อศึกษาปัจจัยการจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร
- 5.1.4 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะการจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร
- 5.1.5 เพื่อสร้างรูปแบบการบูรณาการการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร

## 5.2 สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ตั้งสมมติฐานไว้ ดังนี้

ปัจจัยการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ประกอบด้วย การใช้ระบบกลไกตลาดและลดการผูกขาด รูปแบบการจัดการแบบเอกชนการกระจายอำนาจการตัดสินใจ การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การมีเป้าหมายและมาตรฐานตัวชี้วัดที่ชัดเจน การจัดการ โดยมุ่งประชาชนเป็นศูนย์กลาง การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การบริหารแบบร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน บริการที่มุ่งผลลัพธ์ มากกว่ากระบวนการมีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร จำนวน 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านผลการดำเนินงาน ด้านองค์การแห่งความเป็นเลิศ ด้านความพึงพอใจ และเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชน ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

## 5.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้แบ่งประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ดังนี้

### 5.3.1 ประชากรในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1 ได้แก่แก่นายกององค์การบริหารส่วนตำบล และรองนายกององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 153 คน พนักงานส่วนตำบล จำนวน 912 คน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1,168 คน พนักงานจ้างจำนวน 996 คน ประชาชนที่มีอายุ 18 ปี ขึ้นไป จำนวน 500,575 คน รวมทั้งหมดจำนวน 503,804 คน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, ณ วันที่ 20 ตุลาคม 2559)

กลุ่มที่ 2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 2 ได้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร ประกอบด้วย ผู้แทนจากนายกององค์การบริหารส่วนตำบล และรองนายกององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 153 คน ผู้แทนพนักงานส่วนตำบล จำนวน 912 คน ผู้แทนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1,168 คน ผู้แทนพนักงานจ้างจำนวน 996 คน ผู้แทนประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 500,575 คน รวมทั้งหมดจำนวน 503,804 คน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, ณ วันที่ 20 ตุลาคม 2559)

### 5.3.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ นายกองค้การบริหารส่วนตำบลและรองนายกองค้การบริหารส่วนตำบล จำนวน 153 คน พนักงานส่วนตำบล จำนวน 912 คน สมาชิกสภาองค้การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1,168 คน พนักงานจ้างจำนวน 996 คน ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 500,575 คน รวมทั้งหมดจำนวน 503,804 คน คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Yamane (1973, p. 727) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

กลุ่มที่ 2 กลุ่มเป้าหมายเป็นประชากรที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารองค้การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร ประกอบด้วย

1. กลุ่มเป้าหมายในการสัมภาษณ์ จำนวน 20 คน ประกอบด้วย กลุ่มที่ 1 ผู้แทนจากนายกองค้การบริหารส่วนตำบลหรือรองนายกองค้การบริหารส่วนตำบล จำนวน 3 คน กลุ่มที่ 2 ผู้แทนพนักงานส่วนตำบล จำนวน 3 คน กลุ่มที่ 3 ผู้แทนสมาชิกสภาองค้การบริหารส่วนตำบล จำนวน 3 คน กลุ่มที่ 4 ผู้แทนพนักงานจ้าง จำนวน 3 คน กลุ่มที่ 5 ผู้แทนประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 8 คน

2. กลุ่มเป้าหมายในการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) จำนวน 20 คน ประกอบด้วย กลุ่มที่ 1 ผู้แทนจากนายกองค้การบริหารส่วนตำบลหรือรองนายกองค้การบริหารส่วนตำบล จำนวน 3 คน กลุ่มที่ 2 ผู้แทนพนักงานส่วนตำบล จำนวน 3 คน กลุ่มที่ 3 ผู้แทนสมาชิกสภาองค้การบริหารส่วนตำบล จำนวน 3 คน กลุ่มที่ 4 ผู้แทนพนักงานจ้าง จำนวน 3 คน กลุ่มที่ 5 ผู้แทนประชาชน จำนวน 8 คน

## 5.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

### 5.4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1 งานวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่

แบบสอบถาม (Questionnaire) การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณซึ่งผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาจากแบบสอบถามของนักวิชาการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบชนิดเลือกตอบ (Check List) ประกอบด้วย 1) เพศ 2) สถานภาพการสมรส 3) อายุ 4) ระดับการศึกษา 5) ตำแหน่ง 6) รายได้ 7) ประสบการณ์ทำงาน

**ตอนที่ 2** แบบสอบถามเกี่ยวกับการบูรณาการการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนแบบประมาณค่าตามวิธีการของ Likerts มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ จำนวน 7 รูปแบบ ดังนี้ 1) การใช้ระบบกลไกตลาดและลดการผูกขาด 2) รูปแบบการจัดการแบบเอกชน 3) การกระจายอำนาจการตัดสินใจ 4) การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ 5) การมีเป้าหมายและมาตรฐานตัวชี้วัดที่ชัดเจน 6) การจัดการโดยมุ่งประชาชนเป็นศูนย์กลาง 7) การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน 8) การบริหารแบบร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน 9) บริการที่มุ่งผลลัพธ์มากกว่ากระบวนการ

**ตอนที่ 3** แบบสอบถามเกี่ยวกับการบูรณาการการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนแบบประมาณค่าตามวิธีการของ Likerts มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับการบูรณาการการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพรจำนวน 6 ด้าน ได้แก่ 1) ผลการดำเนินงาน 2) องค์กรแห่งความเป็นเลิศ 3) ความพึงพอใจและเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชน 4) ด้านการเมือง 5) ด้านเศรษฐกิจ 6) ด้านสังคม

**ตอนที่ 4** แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมรูปแบบในการบูรณาการการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพรเป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด (Open End)

#### 5.4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 2 งานวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่

5.4.2.1 การจัดเวทีเพื่อดำเนินการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) จากจำนวน 20 คน ประกอบด้วย ผู้แทนจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหรือรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 3 คน ผู้แทนพนักงานส่วนตำบล จำนวน 3 คน ผู้แทนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 3 คน ผู้แทนพนักงานจ้าง จำนวน 3 คน ผู้แทนประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 8 คน

5.4.2.2 แบบสัมภาษณ์ เพื่อสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ การสัมภาษณ์ จำนวน 20 คน ประกอบด้วย ผู้แทนจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหรือรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 3 คน ผู้แทนพนักงานส่วนตำบล จำนวน 3 คน ผู้แทนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 3 คน ผู้แทนพนักงานจ้าง จำนวน 3 คน ผู้แทนประชาชนที่มีอายุ 18

ปีขึ้นไป จำนวน 8 คนเป็นแบบสัมภาษณ์แบบกำหนดแนวทางไว้ (The Interview Guide) ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเดียวกัน

## 5.5 สรุปผลการวิจัย

**การวิจัยระยะที่ 1 เพื่อศึกษาระดับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร**

### 1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 59.8 เป็นชาย จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 ส่วนใหญ่ มีอายุ 30 - 39 ปี จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 รองลงมามีอายุ 40 - 49 ปี จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 อายุ 20 - 29 ปี จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 และอายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 มีการศึกษาส่วนใหญ่ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 59.0 รองลงมาก็คือการศึกษาระดับปวส.หรือเทียบเท่า จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 และปริญญาโทขึ้นไป จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 ส่วนใหญ่เป็นประชาชน จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 42.8 รองลงมาก็คือตำแหน่งพนักงานส่วนตำบล จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 ตำแหน่งพนักงานจ้าง จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 ตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 และมีตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

**2. ผลการวิเคราะห์ระดับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร**

ระดับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับการจัดการภาครัฐแนวใหม่อยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 9 ด้าน เมื่อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ การใช้ระบบกลไกตลาดและลดการผูกขาด รองลงมาก็คือบริการที่มุ่งผลลัพธ์มากกว่ากระบวนการ รูปแบบการจัดการแบบเอกชน การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ เท่ากับการมีเป้าหมายและมาตรฐานตัวชี้วัดที่ชัดเจน การจัดการโดยมุ่งประชาชนเป็นศูนย์กลาง และการกระจายอำนาจการตัดสินใจ เท่ากับการบริหารแบบร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

2.1 ด้านการใช้ระบบกลไกตลาดและลดการผูกขาด โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีระดับการจัดการภาครัฐแนวใหม่อยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 5 ข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือการดำเนินการ โดยเปิดโอกาสให้มีการแข่งขันในการจัดหาสินค้าและ

บริการไม่ว่าการแข่งขันกับภาคเอกชนหรือภาครัฐด้วยตนเอง รองลงมาคือผ่อนคลายนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการผูกขาดในการให้บริการสาธารณะและการปกป้องทางการค้าต่างๆ เพื่อลดบทบาทของภาครัฐ การปล่อยให้มีการแข่งขันเป็นไปตามกลไกของตลาด ไม่ผูกขาดกับการจัดหาสินค้าและบริการเพียงผู้เดียว เท่ากับการเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการให้บริการมากขึ้นและโปร่งใส และระบบราชการไม่แทรกแซงกลไกตลาด

2.2 ด้านรูปแบบการจัดการแบบเอกชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับการจัดการภาครัฐแนวใหม่อยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 5 ข้อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ นำแนวคิดและการตัดสินใจแบบการจัดการภาครัฐเอกชน รองลงมาคือเน้นการบริการที่จัดการที่ดี รวดเร็วแบบเอกชน เทคนิคการตลาดและการประชาสัมพันธ์ และการให้รางวัลหรือโทษ เท่ากับความยืดหยุ่นในการจ้างงาน

2.3 ด้านการกระจายอำนาจการตัดสินใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับการจัดการภาครัฐแนวใหม่อยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 5 ข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือการกระจายอำนาจให้บริการประชาชนให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วเท่ากับกระจายอำนาจการตัดสินใจลงไปสู่ผู้ดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการในเรื่องนั้น โดยตรง รองลงมาการกระจายอำนาจบริการประชาชนในองค์กรกลางบริหารงานบุคคลกระจายอำนาจให้หัวหน้าส่วนราชการต่าง ๆ มีอำนาจ หน้าที่อย่างเต็มที่ กระจายอำนาจให้มีการตัดสินใจแต่ละจุด เสร็จสิ้นหรือมีอำนาจในการตัดสินใจ และการกระจายอำนาจในการตัดสินใจไปสู่ชุมชน

2.4 ด้านการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับการจัดการภาครัฐแนวใหม่อยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 5 ข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือการใช้ทรัพยากรที่มีกระบวนการมีคุณภาพ รองลงมา มีการวางแผน ตรวจสอบและปรับปรุงการใช้ทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์การใช้ทรัพยากรสร้างผลผลิตที่เสร็จทันต่อเวลาที่กำหนด การใช้ทรัพยากรที่มีสมรรถนะหรือความสามารถอย่างเหมาะสม และการใช้ทรัพยากรที่มีความประหยัดเหมาะกับชิ้นงาน

2.5 ด้านการมีเป้าหมายและมาตรฐานตัวชี้วัดที่ชัดเจน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับการจัดการภาครัฐแนวใหม่อยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 5 ข้อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือการนิยามหรืออธิบายวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายขององค์กรที่ชัดเจน รองลงมา ตัวชี้วัดของความสำเร็จขององค์กรให้ชัดเจนและเป็นไปได้ ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานวัดจาก

ประสิทธิภาพ ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานวัดจากประสิทธิผลในการทำงาน และมีมาตรฐานตัวชี้วัด  
เหมาะสมองค์กร

2.6 ด้านการจัดการโดยมุ่งประชาชนเป็นศูนย์กลาง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับการจัดการภาครัฐแนวใหม่อยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 6 ข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือส่งเสริมการให้บริการประชาชนของรัฐ โดยมีการจัดทำคู่มือระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวกับการจัดการโดยมุ่งเน้นประชาชนเป็นศูนย์กลางจัดตั้งศูนย์บริการร่วมเพื่อบริการประชาชน รองลงมาการจัดการงานโดยมุ่งประชาชนเป็นศูนย์กลางเป็นการให้หน่วยงานของรัฐกำหนดระยะเวลาปฏิบัติราชการที่เหมาะสม หน่วยงานของรัฐจัดให้มีประชาพิจารณ์ในนโยบายกิจกรรมหรือโครงการสำคัญที่มีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย แจ้งประชาชนให้ทราบถึงบริการประชาชนที่รวดเร็ว มีความโปร่งใส เป็นธรรม เสมอภาคและมีประสิทธิภาพหน่วยงานของรัฐต้องมีการรายงานผลต่อประชาชน หน่วยงานของรัฐมีการประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐในระบบเปิด และการจัดการงานโดยมุ่งประชาชนเป็นศูนย์กลางเป็นการให้หน่วยงานของรัฐออกระเบียบขั้นตอนที่ดี

2.7 ด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับการจัดการภาครัฐแนวใหม่อยู่ในระดับมากทั้งหมดจำนวน 5 ข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคมมาใช้ในการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน รองลงมาได้มีการปรับปรุงการปฏิบัติงานของส่วนราชการรัฐให้มีประสิทธิภาพโดยลดขั้นตอนและระยะเวลาการปฏิบัติงาน มีการจัดตั้งศูนย์บริการอย่างรวดเร็ว ถูกต้อง เสมอภาคและเท่าเทียมกัน มีการจัดตั้งกระบวนการทำงานที่สั้นลงและลดตัดสินใจเสร็จในงาน และมีการจัดตั้งศูนย์บริการร่วมเป็นการลดขั้นตอนและระยะเวลาปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนเพื่อประชาชนผู้มารับบริการ

2.8 ด้านการบริหารแบบร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีการจัดการภาครัฐแนวใหม่อยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 5 ข้อ คือการสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมลงทุนดำเนินการในการให้บริการสาธารณะมากขึ้น ภาครัฐและภาคเอกชนร่วมมือกันในการจัดการทั้งกระบวนการนโยบาย แผน โครงการและกิจกรรม ภาครัฐและภาคเอกชนร่วมมือกันในการผลิตสินค้าและบริการสาธารณะ ภาครัฐและภาคเอกชนมีการส่งมอบการติดตามและปรับปรุงสินค้าและบริการร่วมกัน และการจัดทำกรอบความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการให้บริการสาธารณะมากขึ้น

2.9 ด้านบริการที่มุ่งผลลัพธ์มากกว่ากระบวนการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีการจัดการภาครัฐแนวใหม่อยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 5 ข้อ คือการวัดผลปฏิบัติงานเป็นกระบวนการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ มีการใช้ปัจจัยนำเข้าหรือ

ทรัพยากรน้อยที่สุด ราคาต่ำที่สุดและเวลาน้อยที่สุดในการผลิต การวางระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน วางแผน มาตรฐาน กระจายอำนาจตัดสินใจและรับผิดชอบตรวจสอบได้ การเทียบงานปฏิบัติงานที่ดีที่สุดในสาขาเดียวกันลักษณะเดียวกันเป็นต้นแบบเพื่อหาทางปรับปรุงพัฒนาให้งานดีขึ้น และการบริหารตามวงจรคุณภาพ PDCA

### 3. ระดับการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร

โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 6 ด้าน เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือด้านความพึงพอใจและเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนรองลงมาด้านองค์การแห่งความเป็นเลิศ เท่ากับด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ เท่ากับด้านผลการดำเนินงานและด้านการเมืองเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

3.1 ด้านผลการดำเนินงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 10 ข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือประสิทธิภาพของผลการดำเนินงานหรือพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านสังคม เช่น การดูแลเยาวชน ครอบครัว เป็นต้น รองลงมาประสิทธิภาพของผลการดำเนินงานหรือพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านเศรษฐกิจ เช่น กิจกรรมการสร้างงาน อาชีพ รายได้ เป็นต้น ประสิทธิภาพของผลการดำเนินงานการพัฒนาสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุและพิการ ประสิทธิภาพของผลการดำเนินงานการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ (ทางมี) ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล ประสิทธิภาพของผลการดำเนินงานบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ประสิทธิภาพของผลการดำเนินงานการคุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประสิทธิภาพของผลการดำเนินงานหรือพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ประสิทธิภาพของผลการดำเนินงานอื่นๆ ตามที่ราชการมอบหมาย เช่น ดำเนินการตามนโยบาย โครงการ กิจกรรมจังหวัด รัฐบาล เป็นต้นและประสิทธิภาพของผลการดำเนินงานป้องกัน โรคและระงับ โรคติดต่อ เท่ากับประสิทธิภาพของผลการดำเนินงานจัดให้มีบำรุงทางน้ำหรือทางบก

3.2 ด้านองค์การแห่งความเป็นเลิศโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 8 ข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือองค์การบริหารส่วนตำบลมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐสู่องค์กรแห่งความเป็นเลิศ เช่น กะทัดรัด รูปแบบเรียบง่าย มีระบบทำงานที่คล่องตัว รวดเร็ว เป็นต้น รองลงมาองค์การบริหารส่วนการพัฒนาและติดตามขีดสมรรถนะบุคลากรในองค์การ เท่ากับองค์การบริหารส่วนตำบลใช้



ระบบการประหยัดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานและสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างชัดเจน องค์กรการบริหารส่วนตำบลมีบุคลากรมีความเป็นมืออาชีพ องค์กรการบริหารส่วนตำบลมีโครงสร้างองค์กรและพัฒนาที่ทันสมัยขององค์กรการบริหารส่วนตำบลเน้นการทำงานที่มีประสิทธิภาพ สร้างคุณค่าในการปฏิบัติภารกิจของรัฐองค์กรการบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูงและองค์กรการบริหารส่วนตำบลมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการทํางาน ที่เน้นการคิดริเริ่มสร้างสรรค์

3.3 ด้านความพึงพอใจและเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 8 ข้อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนและทุกคนในท้องที่ให้มีสุขภาพจิต ที่ดี รองลงมาประชาชนได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้มีความสุขในการดำเนินชีวิตในท้องถิ่น องค์กรการบริหารส่วนตำบลทำให้ประชาชนมีความพึงพอใจในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ด้านสังคม องค์กรการบริหารส่วนตำบลทำให้ประชาชนมีความพึงพอใจในการดำเนินการด้านกิจกรรมต่างๆ เช่น โครงการ งานหมู่บ้าน ตำบล เป็นต้นองค์กรการบริหารส่วนตำบลทำให้ประชาชนมีความพึงพอใจในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ด้านวัฒนธรรม เพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนและทุกคนในท้องที่ให้มีสุขภาพกายที่ดี ประชาชนมีการทำงานลักษณะเป็นทีม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ จัดการแบบมีส่วนร่วม ร่วมคิดร่วมทำ และร่วมรับประโยชน์ และองค์กรการบริหารส่วนตำบลทำให้ประชาชนมีความพึงพอใจในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ด้านเศรษฐกิจ

3.4 ด้านการเมืองโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 4 ข้อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรการบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพรขึ้นอยู่กับผู้ถืออำนาจทางการเมืองเท่ากับความขัดแย้งของการเมืองมีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรการบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร รองลงมาการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรการบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพรมาจากผลประโยชน์ทางการเมือง และการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลหรือนายกรัฐมนตรีมีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรการบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร

3.5 ด้านเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 4 ข้อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย การว่างงานหรือมีงานทำส่งผลต่อมีผลกับการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรการบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพรรองลงมาการพัฒนาขึ้นอยู่กับโครงสร้างทางเศรษฐกิจของสังคมไทย เช่น การ ตลาด การแลกเปลี่ยน การถ่ายโอนหรือเคลื่อนตัวของประชาชน ฯลฯ สถานะทางเศรษฐกิจของประเทศมีผลกับการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรการบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร และระบบและกลไกทางเศรษฐกิจและการเงินมีผลกับการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรการบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร

3.6 ระดับการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร ด้านสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 7 ข้อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือลักษณะอาชีพที่ทำอยู่ในหมู่บ้านมีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร รองลงมาลักษณะครอบครัว เช่น พ่อแม่ลูก หรือมีปู่ย่าตายาย ฯลฯ มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร เท่ากับค่านิยมและความเชื่อของประชาชนมีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร วิถีชีวิตของชาวบ้านมีความสำคัญกับการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร ระดับการศึกษาของประชาชนมีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร ขนบธรรมเนียมประเพณีของหมู่บ้านมีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร และการพัฒนาขึ้นกับการปกครองในหมู่บ้าน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน ประชาคมหมู่บ้าน

#### 4. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยการจัดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร

โดยรวมมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง เท่ากับ .897 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและเรียงลำดับตามความสัมพันธ์จากมากไปน้อยปัจจัยที่มีค่าสหสัมพันธ์กับความสัมพันธ์กับการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร สูงที่สุดคือการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพรองลงมาคือการกระจายอำนาจการตัดสินใจการมีเป้าหมายและมาตรฐานตัวชี้วัดที่ชัดเจน การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การบริหารแบบร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน บริการที่มุ่งผลลัพธ์มากกว่ากระบวนการจัดการโดยมุ่งประชาชนเป็นศูนย์กลาง รูปแบบการจัดการแบบเอกชน การใช้ระบบกลไกตลาดและลดการผูกขาด ตามลำดับและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

4.1 การใช้ระบบกลไกตลาดและลดการผูกขาด กับการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .343 เมื่อดูความสัมพันธ์กับด้านการเมืองมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .372 รองลงมาคือด้านเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ.337 ด้านองค์กรแห่งความเป็นเลิศ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ.263 ด้านความพึงพอใจและเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชน มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .262 ด้านสังคม มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .245 และด้านผลการดำเนินงานมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .232

4.2 รูปแบบการจัดการแบบเอกชนกับการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับสูง เท่ากับ .722 เมื่อดูความสัมพันธ์กับด้านการเมืองมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .693 รองลงมาคือ ด้านเศรษฐกิจมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .644 ด้านสังคม มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .604 ด้านองค์การแห่งความเป็นเลิศมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .594 ด้านความพึงพอใจและเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .557 และด้านผลการดำเนินงานมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .538

4.3 การกระจายอำนาจการตัดสินใจกับการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับสูง เท่ากับ .820 เมื่อดูความสัมพันธ์กับด้านการเมืองมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงมาก เท่ากับ .964 รองลงมาคือด้าน เศรษฐกิจโดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง เท่ากับ .762 ด้านสังคมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .648 ด้านความพึงพอใจและเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .589 ด้านองค์การแห่งความเป็นเลิศมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .570 และด้านผลการดำเนินงานความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .557

4.4 การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพกับการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับสูง เท่ากับ .848 เมื่อดูความสัมพันธ์กับด้านเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง เท่ากับ .905 รองลงมาคือด้าน สังคมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง เท่ากับ .764 ด้านการเมืองความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง เท่ากับ .725 ด้านองค์การแห่งความเป็นเลิศมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .630 ด้านผลการดำเนินงานความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .618 และด้านความพึงพอใจและเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .613

4.5 การมีเป้าหมายและมาตรฐานตัวชี้วัดที่ชัดเจนกับการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับสูง เท่ากับ .785 เมื่อดูความสัมพันธ์กับด้านการเมืองมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .702 รองลงมาคือด้านเศรษฐกิจโดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .678 ด้านสังคม มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .664 ด้านองค์การแห่งความเป็นเลิศมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .655 ด้านผลการดำเนินงานความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .633 และด้านความพึงพอใจและเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .621

4.6 การจัดการโดยมุ่งประชาชนเป็นศูนย์กลางกับการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับสูง เท่ากับ .767 เมื่อดูความสัมพันธ์กับด้านเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .686 รองลงมาคือด้านการเมืองโดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .667 ด้านสังคมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .663 ด้านผลการดำเนินงานและด้านองค์การแห่งความเป็น

เลิศ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .620 และด้านความพึงพอใจและเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชน มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .606

4.7 การลดขั้นตอนการปฏิบัติงานกับการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับสูง เท่ากับ .785 เมื่อดูความสัมพันธ์กับด้านการเมือง มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .690 รองลงมาคือด้านองค์การแห่งความเป็นเลิศมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .667 ด้านความพึงพอใจและเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .655 ด้านเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .652 ด้านสังคมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .651 และด้านผลการดำเนินงาน มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .642

4.8 การบริหารแบบร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนกับการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับสูง เท่ากับ .778 เมื่อดูความสัมพันธ์กับด้านผลการดำเนินงานมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .684 รองลงมาคือด้านสังคมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .680 ด้านองค์การแห่งความเป็นเลิศมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .658 ด้านความพึงพอใจและเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .655 ด้านเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .646 และด้านการเมือง มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .609

4.9 บริการที่มุ่งผลลัพธ์มากกว่ากระบวนการกับการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับสูง เท่ากับ .773 เมื่อดูความสัมพันธ์กับด้านผลการดำเนินงานมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง เท่ากับ .726 รองลงมาคือด้านองค์การแห่งความเป็นเลิศมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .687 ด้านสังคมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .674 ด้านความพึงพอใจและเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชน มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .647 ด้านการเมือง มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .601 และด้านเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .585

## 5. ตัวแปรการบูรณาการการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร

โดยรวม ทั้ง 6 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 87.50 มีค่า  $R^2 = .875$  และมีค่าของ F เท่ากับ 303.689 มีค่า Adjusted  $R^2$  เท่ากับ .873 มีค่า  $R^2$  Change เท่ากับ .001 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ  $\alpha .05$  เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย พบว่าตัวแปรที่จะอธิบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือ การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ บริการที่มุ่ง

ผลลัพธ์มากกว่ากระบวนการการกระจายอำนาจการตัดสินใจการบริหารแบบร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน การมีเป้าหมายและมาตรฐานตัวชี้วัดที่ชัดเจน และตัวแปรตัวสุดท้ายที่เข้าสู่สมการที่ดีที่สุดของการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ได้แก่ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน สามารถเขียนสมการทำนายจากการวิเคราะห์ถดถอยพหุการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร พบว่า มีตัวแปรที่สำคัญที่เข้าสู่สมการ 6 ตัวแปร สามารถเขียนสมการได้ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ ดังต่อไปนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ  $Y = .339 + .204 X_3 + .291 X_4 + .062 X_5 + .061 X_7 + .097 X_8 + .193 X_9$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน  $Z_1 = .364 Z_4 + .249 Z_3 + .211 Z_9 + .144 Z_8 + .072 Z_5 + .070 Z_7$

ตัวแปรการบูรณาการการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร รายด้าน ปรากฏดังต่อไปนี้

ตัวแปรการบูรณาการการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร ด้านผลการดำเนินงาน ทั้ง 4 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 59.40 มีค่า  $R^2 = .594$  และมีค่าของ F เท่ากับ 144.354 มีค่า Adjusted  $R^2$  เท่ากับ .590 มีค่า  $R^2$  Change เท่ากับ .005 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ  $\alpha .05$  เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย พบว่า ตัวแปรที่จะอธิบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือ บริการที่มุ่งผลลัพธ์มากกว่ากระบวนการ ( $X_9$ ) การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ( $X_4$ ) การบริหารแบบร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ( $X_8$ ) และตัวแปรตัวสุดท้ายที่เข้าสู่สมการที่ดีที่สุดของการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ได้แก่ การมีเป้าหมายและมาตรฐานตัวชี้วัดที่ชัดเจน ( $X_3$ )

ตัวแปรการบูรณาการการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร ด้านองค์การแห่งความเป็นเลิศ ทั้ง 4 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 56.90 มีค่า  $R^2 = .569$  และมีค่าของ F เท่ากับ 130.442 มีค่า Adjusted  $R^2$  เท่ากับ .565 มีค่า  $R^2$  Change เท่ากับ .008 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ  $\alpha .05$  เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย พบว่า ตัวแปรที่จะอธิบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือ บริการที่มุ่งผลลัพธ์มากกว่ากระบวนการ ( $X_9$ ) การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ( $X_4$ ) การบริหารแบบร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ( $X_8$ ) และตัวแปรตัวสุดท้ายที่เข้าสู่สมการที่ดีที่สุดของการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ได้แก่ การมีเป้าหมายและมาตรฐานตัวชี้วัดที่ชัดเจน ( $X_3$ )

ตัวแปรการบูรณาการการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร ด้านความพึงพอใจและเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชน ทั้ง 4 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 51.30 มีค่า  $R^2 = .513$  และมีค่าของ F เท่ากับ 111.819 มีค่า Adjusted  $R^2$  เท่ากับ .526 มีค่า  $R^2$  Change เท่ากับ .015 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ  $\alpha .05$  เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย พบว่า ตัวแปรที่จะอธิบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน ( $X_7$ ) การบริหารแบบร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ( $X_8$ ) การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ( $X_4$ ) และตัวแปรตัวสุดท้ายที่เข้าสู่สมการที่ดีที่สุดของการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ได้แก่ บริการที่มุ่งผลลัพธ์มากกว่ากระบวนการ ( $X_6$ )

ตัวแปรการบูรณาการการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร ด้านการเมือง ทั้ง 2 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 93.00 มีค่า  $R^2 = .930$  และมีค่าของ F เท่ากับ 623.441 มีค่า Adjusted  $R^2$  เท่ากับ .929 มีค่า  $R^2$  Change เท่ากับ .001 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ  $\alpha .05$  เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย พบว่า ตัวแปรที่จะอธิบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือ การกระจายอำนาจการตัดสินใจ ( $X_3$ ) และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ( $X_4$ )

ตัวแปรการบูรณาการการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร ด้านเศรษฐกิจ ทั้ง 2 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 84.00 มีค่า  $R^2 = .840$  และมีค่าของ F เท่ากับ 1039.809 มีค่า Adjusted  $R^2$  เท่ากับ .839 มีค่า  $R^2$  Change เท่ากับ .020 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ  $\alpha .05$  เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย พบว่า ตัวแปรที่จะอธิบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือ การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ( $X_4$ ) และการกระจายอำนาจการตัดสินใจ ( $X_3$ )

ตัวแปรการบูรณาการการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร ด้านสังคม ทั้ง 3 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 67.10 มีค่า  $R^2 = .671$  และมีค่าของ F เท่ากับ 268.814 มีค่า Adjusted  $R^2$  เท่ากับ .668 มีค่า  $R^2$  Change เท่ากับ .005 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ  $\alpha .05$  เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย พบว่า ตัวแปรที่จะอธิบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วน

ตำบลในจังหวัดชุมพร โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือ การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ( $X_5$ ) บริการที่มุ่งผลลัพธ์มากกว่ากระบวนการ ( $X_6$ ) และตัวแปรตัวสุดท้ายที่เข้าสู่สมการที่ดีที่สุดของการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ได้แก่การบริหารแบบร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ( $X_8$ )

## ระยะที่ 2 เพื่อสร้างการบูรณาการการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร

ผลการวิจัยระยะที่ 1 เชิงปริมาณ พบว่า ปัจจัยการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ประกอบด้วย การกระจายอำนาจการตัดสินใจ การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การมีเป้าหมายและมาตรฐานตัวชี้วัดที่ชัดเจน การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การบริหารแบบร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน บริการที่มุ่งผลลัพธ์มากกว่ากระบวนการ มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร จำนวน 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านผลการดำเนินงาน ด้านองค์การแห่งความเป็นเลิศ ด้านความพึงพอใจและเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชน ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัจจัยด้านการใช้ระบบกลไกตลาดและลดการผูกขาด รูปแบบการจัดการแบบเอกชนและด้านการจัดการโดยมุ่งประชาชนเป็นศูนย์กลาง ไม่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร

แต่จากการวิจัยในระยะที่ 2 เชิงคุณภาพ ผลและการสัมภาษณ์ และการประชุมกลุ่ม (Focus Group) พบว่า ปัจจัยการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ประกอบด้วย การใช้ระบบกลไกตลาดและลดการผูกขาด รูปแบบการจัดการแบบเอกชน การกระจายอำนาจการตัดสินใจ การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การมีเป้าหมายและมาตรฐานตัวชี้วัดที่ชัดเจน การจัดการโดยมุ่งประชาชนเป็นศูนย์กลาง การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การบริหารแบบร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน บริการที่มุ่งผลลัพธ์มากกว่ากระบวนการมีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร จำนวน 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านผลการดำเนินงาน ด้านองค์การแห่งความเป็นเลิศ ด้านความพึงพอใจและเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชน ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม และผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะเพิ่มเติมถึง สรุปได้ดังนี้

### 1. แนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ด้านอื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร

1.1 ด้านการพัฒนาคุณภาพคน มีการส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นหลัก ดังนั้นจึงทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงมีบทบาทในการพัฒนาศักยภาพคนในท้องถิ่นให้เกิดความรู้ ความสามารถ ให้มีคุณภาพเพื่อส่งผลให้เกิดการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มีผลสัมฤทธิ์อย่างสูงที่สุด

1.2 ด้านการใช้หลักธรรมาภิบาล มาเป็นหลักที่ช่วยเสริมต่อการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชุมพร ทำให้มีการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตั้งมั่นอยู่บนหลักการบริหารงานที่เที่ยงธรรม สุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้ มีจิตสำนึกในการทำงาน มีความรับผิดชอบในสิ่งที่ได้ ตลอดจนการสร้างความเท่าเทียมกันทางสังคมในการรับ โอกาสต่าง ๆ ที่ประชาชนพึงจะได้รับจากรัฐอีกด้วย ซึ่งอาจนำมาสู่การมีประชาธิปไตยที่สมบูรณ์สู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นได้โดยสันติวิธี

1.3 ด้านคุณธรรมและจริยธรรมการบริหารภาครัฐ ที่ควรเน้นคือ จริยธรรมการเมือง การเมืองว่าด้วยคุณความดี โดยนำหลักทางพระพุทธศาสนามาประยุกต์ในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วน

1.4 ปัญหาในการบริหารงานมีความซับซ้อน และทรัพยากรมีจำนวนจำกัด ทั้งยังมีสาธารณชนคอยวิพากษ์การทำงานของข้าราชการอยู่เสมอ จึงควรสร้างค่านิยมของการให้บริการสาธารณะ ให้มีการเคลื่อนไหวเพื่อปรับปรุง เปลี่ยนแปลงการทำงานของหน่วยงานราชการอยู่เสมอ ๆ เช่น เรื่องของการบริหารรัฐกิจแนวใหม่ การทบทวนการทำงาน การบริหารที่มุ่งผลลัพธ์ และการบริหารคุณภาพเป็นสำคัญ โดยการวัดค่าจากประชาชนให้มากที่สุด และ

1.5 การนำเทคนิคการบริหารจัดการมาปรับใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล นั้น องค์กรบริหารส่วนตำบลควรพิจารณาถึงระบบสนับสนุนในการส่งเสริมให้เครื่องมือการบริหาร ที่นำมาใช้ได้เกิดผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมด้วย

1.6 การพัฒนารูปแบบและแนวทางการบริหารงานแบบเครือข่าย โดยการปรับเปลี่ยนบทบาท โครงสร้าง และกระบวนการทำงานขององค์กรภาครัฐให้สามารถเชื่อมโยง ทั้งในภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ให้เกิดการพึ่งพากันในรูปแบบพันธมิตร ให้มีศักยภาพพร้อมในเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในระดับประเทศ

1.7 ด้านการสื่อสาร การแลกเปลี่ยนความรู้หรือทักษะระหว่างบุคลากรภายในส่วนราชการมีประสิทธิผล ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้มีการโต้ตอบ และแสดงความคิดเห็นระหว่างกันในที่ประชุม มีการติดตามการสั่งการในที่ประชุม และ

1.8 ด้านความมั่นคง ควรมีนโยบายมาจัดการปัญหาความมั่นคง ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือรักษาความสงบเรียบร้อยให้กับท้องถิ่น

2. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการบูรณาการการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร



2.1 ควรมีการคำนึงถึงในเรื่องความก้าวหน้า, ค่าตอบแทน และความสุขจากการทำงานที่รับใช้ประชาชนของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้วย

2.2 ควรสร้างค่านิยมของการให้บริการสาธารณะ ให้มีการเคลื่อนไหวเพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการทำงานของหน่วยงานราชการอยู่เสมอ ๆ เช่น เรื่องของการบริหารรัฐกิจแนวใหม่ การทบทวนการทำงาน การบริหารที่มุ่งผลลัพธ์ และการบริหารคุณภาพเป็นสำคัญ โดยการวัดค่าจากประชาชนให้มากที่สุด และ

2.3 การนำเทคนิคการบริหารจัดการมาปรับใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลควรพิจารณาถึงระบบสนับสนุนในการส่งเสริมให้เครื่องมือการบริหารที่นำมาใช้ให้เกิดผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมด้วย

2.4 ควรมีการสร้างแรงจูงใจ และให้รางวัลตอบแทนในรูปของตัวเงินของกับพนักงานผู้ปฏิบัติงานดีเด่น เพื่อสร้างแบบอย่างที่ดีในองค์กรในการปฏิบัติให้คมีคุณภาพยิ่งขึ้น

2.5 ควรมีการสื่อสารสร้างความเข้าใจทุกฝ่าย ต่อการบูรณาการการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นให้มีทัศนคติไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อทำให้เกิดวิสัยทัศน์เดียวกัน มีเป้าหมายร่วมกันในการปฏิบัติงานเพื่อตอบสนองความต้องการในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างแท้จริง

2.6 ควรมีระบบการตรวจสอบที่สามารถประเมินการทำงานให้เป็นรูปธรรม

## 5.6 อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาเรื่อง การบูรณาการการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลสามารถอภิปรายผลตามสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

**สมมติฐานที่ 1** ระดับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยพบว่าระดับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมากเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมชาย สุเทศ (2554, น. 331-338) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครปฐมผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบในการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยด้านการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของปริญญา ใจเถิง (2553, น. 129-133) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาระดับความสำเร็จของการบริหารการปฏิบัติราชการตามแนวการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management) ของโรงเรียนบ้านห้วยไคร้ อำเภอเทิง จังหวัดเชียงรายผลการศึกษา พบว่า ระดับความสำเร็จของการบริหารการปฏิบัติราชการตามแนวการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public

Management) ของโรงเรียนบ้านห้วยไคร้ ภาพรวมความสำเร็จ การปฏิบัติราชการตามตัวชี้วัด 4 มิติ อยู่ในระดับมาก โดยมิติด้านประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติราชการ มิติด้านคุณภาพการให้บริการ มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการและมิติด้านพัฒนาองค์กร มีความสำเร็จอยู่ในระดับมากทุกมิติ มิติที่ 1 มิติด้านประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติราชการมีความสำเร็จตามตัวชี้วัดอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ ตัวชี้วัดตามแผนปฏิบัติราชการของกระทรวงศึกษาธิการ ตัวชี้วัดตามแผนปฏิบัติราชการของกลุ่มภารกิจ และตัวชี้วัดตามแผนปฏิบัติราชการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มิติที่ 2 มิติด้านคุณภาพการให้บริการ มีความสำเร็จอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ ระดับความสำเร็จของตัวชี้วัด มิติด้านคุณภาพการให้บริการ และระดับความสำเร็จของความพึงพอใจของครูต่องาน 4 ฝ่าย มิติที่ 3 มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ มีความสำเร็จอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ระดับความสำเร็จของตัวชี้วัดมิติด้านประสิทธิภาพของ การปฏิบัติราชการ (ระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา) และมิติที่ 4 มิติด้านพัฒนาองค์กร มีความสำเร็จอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ตัวชี้วัดมิติด้านพัฒนาองค์กร ความคิดเห็นที่มีต่อการศึกษาการบริหารผลการปฏิบัติราชการตามแนวการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management) 5 ขั้นตอนของโรงเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกขั้นตอน สอดคล้องกับงานวิจัยของพรรณปรีชา อ้นประวดี (2553, น. 70-78) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารภาครัฐแนวใหม่ในงานบริการประชาชนด้านทะเบียนที่ดินของสำนักงานที่ดินจังหวัดสุโขทัย ผลการศึกษาพบว่าประสิทธิ ผลในการนำการบริหารภาครัฐแนวใหม่ ไปใช้ในงานบริการประชาชนด้านทะเบียนที่ดินของสำนักงานที่ดินจังหวัดสุโขทัยอยู่ในระดับมาก แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของทิพย์วรรณ จุมแพง (2555, น. 42-46) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของหน่วยงานระดับเขตกระทรวงสาธารณสุข ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรรับรู้ความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพ การบริหารจัดการภาครัฐ อยู่ในระดับปานกลางไม่ สอดคล้องกับงานวิจัยของอำมร เชาวลิต (2550, น. 195-201) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการภารกิจกระทรวงแรงงานตามนโยบายภาครัฐแนวใหม่กับการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้สู่ทศวรรษหน้าผลการวิจัยพบว่า กระทรวงแรงงานสามารถนำหลักการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาภารกิจกระทรวงแรงงานสู่การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ได้อย่างเป็นรูปธรรมในระดับหนึ่งโดยข้าราชการกระทรวงแรงงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความเห็นเกี่ยวกับการกิจกรรมกระทรวงแรงงานในภาพรวมในระดับปานกลาง การสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ภาพรวมในระดับปานกลาง ร้อยละ 67.0 รองลงมาในระดับสูง ร้อยละ 29.8 ระดับต่ำ ร้อยละ 3.2 และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของอำมร เชาวลิต (2550, น. 195-201) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารจัดการภารกิจกระทรวงแรงงานตามนโยบายภาครัฐแนว

ใหม่กับการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้สู่ทศวรรษหน้าการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา

- 1) แนวคิดที่เป็นสาระสำคัญของหลักการการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ และการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้จากกรอบแนวคิดทฤษฎีของนักวิชาการประยุกต์ใช้ในเรื่อง การบริหารจัดการภารกิจกระทรวงแรงงาน ตามนโยบายภาครัฐแนวใหม่ กับการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้สู่ทศวรรษหน้า
- 2) ความสัมพันธ์ระหว่างภารกิจกระทรวงแรงงาน ในด้านการจัดองค์การ การกำหนดนโยบาย การอำนวยความสะดวก การส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และการประกันความมั่นคงในการทำงานกับการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ในด้านการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ การจัดการองค์ความรู้ขององค์การ สมรรถนะของทรัพยากรบุคคล การบริหารระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการประเมินองค์ความรู้ขององค์การ
- 3) วิเคราะห์ผลการศึกษาวิจัยการบริหารจัดการภารกิจกระทรวงแรงงานตามนโยบายภาครัฐแนวใหม่กับการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้สู่ทศวรรษหน้า จากการสำรวจความคิดเห็นของข้าราชการกระทรวงแรงงานกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 2,014 คน สุ่มจากประชากร 10,383 คน ประกอบด้วยเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม เครื่องมือการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา โดยใช้การแจกแจงความถี่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงอนุมาน คือ สหสัมพันธ์คาโนนิคัล (Canonical Correlation Analysis) ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น กับ ตัวแปรตาม เพื่อทดสอบสมมติฐานหาความสัมพันธ์ระหว่างภารกิจกระทรวงแรงงานกับการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า กระทรวงแรงงานสามารถนำหลักการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาภารกิจกระทรวงแรงงานสู่การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ได้อย่างเป็นรูปธรรมในระดับหนึ่งโดยข้าราชการกระทรวงแรงงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความเห็นเกี่ยวกับภารกิจกระทรวงแรงงานในภาพรวมในระดับปานกลาง

**สมมุติฐานที่ 2** ระดับการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร ระดับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยพบว่าระดับการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพรระดับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของปริญญา ใจถึง (2553, น. 129-133) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาระดับความสำเร็จของการบริหารการปฏิบัติราชการตามแนวการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management) ของโรงเรียนบ้านห้วยไคร้ อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่าการพัฒนา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ ดังนี้ 1) ผลสัมฤทธิ์ของงานตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ ระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของงานการบริหารงบประมาณ ระดับการปฏิบัติผลสัมฤทธิ์ของงานบริหารงานทั่วไป

ระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของงาน การบริหารงานบุคลากร และระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของงานการบริหารงานวิชาการ 2) พฤติกรรมการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานเป็นไปตามที่คาดหวังไว้ มีระดับ การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ระดับการปฏิบัติพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานด้านการบริหารงบประมาณ ระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของงานการบริหารงานวิชาการ และระดับการปฏิบัติพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานด้านการบริหารงานบุคลากร ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสิตา เกิดผล ประสพศักดิ์ (2557, น. 181-183) ได้ศึกษาเรื่องแบบจำลองการบริหารเชิงพุทธบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ข้อ คือ 1) เพื่อศึกษาการบริหารเชิงบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ 2) เพื่อศึกษาวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีและหลักพุทธธรรมเกี่ยวข้องกับกำบริหารเชิงพุทธบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3) เพื่อนำเสนอแบบจำลองการบริหารเชิงพุทธบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Designs) ระหว่างวิธีวิจัยเชิงคุณภาพและวิธีวิจัยเชิงปริมาณ ที่เน้นความสำคัญวิธีการเชิงคุณภาพ (Qualitative) เป็นหลัก และให้วิธีการเชิงปริมาณ (Quantitative) เป็นรอง ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารงานเชิงบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) การศึกษาแนวคิดเชิงทฤษฎีและหลักพุทธธรรมเกี่ยวข้องกับการบริหารเชิงพุทธบูรณาการพบว่า การนำหลักอิทธิบาท 4 มาใช้เป็นแนวทางหลักในการบริหารงานเชิงบูรณาการ และมีหลักพรหมวิหาร 4 หลักสังคหวัตถุ 4 หลักทฤษฎีธัมมิกัตถะประโยชน์ 4 เป็นส่วนประกอบ เพื่อให้การบริหารงานเชิงบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสบความสำเร็จ 3) แบบจำลองการบริหารเชิงพุทธบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการใช้เทคนิคการสร้างบูรณาการ 3 ประการ (3C) ได้แก่ ร่วมมือ(Co-Ordination) , ประสาน (Co-Operation) และสอดคล้อง (Consistency) ในการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3 ระดับ ได้แก่ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และ องค์กรบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับสารงานท้องถิ่น 3 ประการ ได้แก่ การเงิน บุคลากร และการมีส่วนร่วม โดยกลุ่มงานท้องถิ่น 3 กลุ่ม ได้แก่ งานบริหาร งานบริการและงานสนับสนุน อันนำไปสู่คุณลักษณะของแบบจำลองการบริหารงานเชิงพุทธบูรณาการ 3 ประการ ได้แก่ ความเป็นเอกภาพ ความเข้มแข็งและความยั่งยืน การบริหารงานเชิงพุทธบูรณาการตามหลักพุทธธรรม ผู้บริหารท้องถิ่นใช้หลักพรหมวิหาร 4 ผู้ปฏิบัติงานใช้หลักสังคหวัตถุ 4 และผู้รับบริการใช้หลักทฤษฎีธัมมิกัตถะประโยชน์ 4 โดยทุกภาคส่วนใช้หลักอิทธิบาทตามหลักการบริหารงานเชิงพุทธบูรณาการเพื่อให้การบริหารงานท้องถิ่นประสบความสำเร็จ ซึ่งการใช้หลักพุทธธรรมดังกล่าว ทำให้การบริหารเชิงพุทธ

บูรณาการของท้องถิ่นมีความเป็นเอกภาพ เข้มแข็ง และยั่งยืน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย สุเทศ (2554, น. 331-338) ได้ศึกษาการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลในจังหวัดนครปฐม มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการดำเนินงานตามนโยบายการบริหารจัดการ ภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครปฐม 2) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการ ดำเนินตามนโยบายการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัด นครปฐม 3) เสนอแนวทางการพัฒนาตัวแบบการบริหารจัดการแนวใหม่เพื่อการบริหารจัดการภาครัฐ ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครปฐม โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ข้าราชการที่เกี่ยวข้องกับการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบล และผู้นำชุมชน จำนวน 1,272 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 300 คน โดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่และกำหนดความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 5 เปอร์เซ็นต์ เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ วิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มีระดับความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.9703 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การ วิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิง คุณภาพ ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 7 คน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 8 คน ข้าราชการที่เกี่ยวข้องกับการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบล และผู้นำชุมชน จำนวน 7 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เทคนิคแนะนำคนต่อไป (Snow Ball) โดยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และ การสนทนากลุ่ม ผลการศึกษาพบว่าองค์ประกอบในการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ มีค่าเฉลี่ยอยู่ใน ระดับมาก แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของอำร เชาวลิต (2550, น. 195-201) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหาร จัดการภารกิจกระทรวงแรงงานตามนโยบายภาครัฐแนวใหม่กับการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้สู่ ทศวรรษหน้าการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) แนวคิดที่เป็นสาระสำคัญของหลักการการ บริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ และการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้จากกรอบแนวคิดทฤษฎีของ นักวิชาการประยุกต์ใช้ในเรื่อง การบริหารจัดการภารกิจกระทรวงแรงงาน ตามนโยบายภาครัฐแนว ใหม่ กับการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้สู่ทศวรรษหน้า 2) ความสัมพันธ์ระหว่างภารกิจกระทรวง แรงงาน ในด้านการจัดองค์การ การกำหนดนโยบาย การอำนวยความสะดวก การส่งเสริมขีดความสามารถใน การแข่งขันของประเทศ และการประกันความมั่นคงในการทำงานกับการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ ในด้านการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ การจัดการองค์ความรู้ขององค์การ สมรรถนะของทรัพยากร บุคคล การบริหารระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการประเมินองค์ความรู้ขององค์การ 3) วิเคราะห์ผล การศึกษาวิจัยการบริหารจัดการภารกิจกระทรวงแรงงานตามนโยบายภาครัฐแนวใหม่กับการสร้าง องค์การแห่งการเรียนรู้สู่ทศวรรษหน้า จากการสำรวจความคิดเห็นของข้าราชการกระทรวงแรงงาน

กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 2,014 คน สุ่มจากประชากร 10,383 คน ประกอบด้วยเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม เครื่องมือการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา โดยใช้การแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงอนุมาน คือ สหสัมพันธ์คาโนนิกอล (Canonical Correlation Analysis) ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น กับ ตัวแปรตาม เพื่อทดสอบสมมติฐานหาความสัมพันธ์ระหว่างภารกิจกระทรวงแรงงานกับการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า 1. กระทรวงแรงงานสามารถนำหลักการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาภารกิจกระทรวงแรงงานสู่การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ได้อย่างเป็นรูปธรรมในระดับหนึ่ง โดยข้าราชการกระทรวงแรงงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความเห็นเกี่ยวกับภารกิจกระทรวงแรงงานในภาพรวมในระดับปานกลาง และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Lee and Haque (2006) ได้ศึกษาการปฏิรูปและการบริหารจัดการตามแนวการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NICs) โดยศึกษาเปรียบเทียบระหว่างประเทศสิงคโปร์และฮ่องกง ด้วยการมุ่งเน้นการศึกษาเปรียบเทียบใน 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ การบริหารและการจัดการทางด้านสังคม จากการศึกษา ผู้วิจัยพบว่าทั้งประเทศสิงคโปร์และฮ่องกงได้นำเอาแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ไปใช้เป็นตัวแบบของการปฏิรูปการจัดการภาครัฐอย่างชัดเจน เมื่อต้องเผชิญกระแสของโลกาภิวัตน์ทางด้านเศรษฐกิจ โดยประเทศสิงคโปร์จะมีเขตขอบของการปฏิรูปตามแนวการจัดการภาครัฐแนวใหม่ทางด้านเศรษฐกิจและการบริหารที่กว้างขวางกว่าฮ่องกง แต่ฮ่องกงมีขอบเขตของการปฏิรูปตามแนวการจัดการภาครัฐแนวใหม่ทางการบริหารจัดการเชิงสังคมที่กว้างขวางกว่าประเทศสิงคโปร์ ซึ่งปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้แต่ละประเทศมีระดับและขอบเขตของการปฏิรูปตามแนวการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในแต่ละด้านต่างกัน ก็คือบริบททางด้านเศรษฐกิจระดับมหภาค ระบบการเมืองและวัฒนธรรมทางการบริหารของแต่ละประเทศ ผู้วิจัยได้ชี้ให้เห็นว่า แม้การปฏิรูปตามแนวการจัดการภาครัฐแนวใหม่จะได้รับการยอมรับในฐานะแนวคิดสากลของการปฏิรูป แต่รูปแบบของการปฏิรูปตามแนวการจัดการภาครัฐแนวใหม่มิได้มีความสอดคล้องต้องกันทั้งหมด เนื่องจากการประยุกต์ใช้แนวคิดจะต้องขึ้นอยู่กับบริบทของแต่ละสังคมเป็นสำคัญ และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของทิพย์วรรณ จุมแพง (2555, น. 42-46) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของหน่วยงานระดับเขตกระทรวงสาธารณสุข ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรรับรู้ความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพ การบริหารจัดการภาครัฐ อยู่ในระดับปานกลาง และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของอำมร เชาวลิต (2550, น. 195-201) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการภารกิจกระทรวงแรงงานตามนโยบายภาครัฐแนวใหม่กับการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้สู่ทศวรรษหน้าผลการวิจัย

พบว่า กระทรวงแรงงานสามารถนำหลักการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาภารกิจกระทรวงแรงงานสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ได้อย่างเป็นรูปธรรมในระดับหนึ่งโดยข้าราชการกระทรวงแรงงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความเห็นเกี่ยวกับการกิจกรรมกระทรวงแรงงานในภาพรวมในระดับปานกลาง การสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ภาพรวมในระดับปานกลาง ร้อยละ 67.0 รองลงมาในระดับสูง ร้อยละ 29.8 ระดับต่ำ ร้อยละ 3.2

**สมมุติฐานที่ 3** ปัจจัยการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ประกอบด้วย การใช้ระบบกลไกตลาดและลดการผูกขาด รูปแบบการจัดการแบบเอกชนการกระจายอำนาจการตัดสินใจ การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การมีเป้าหมายและมาตรฐานตัวชี้วัดที่ชัดเจน การจัดการโดยมุ่งประชาชนเป็นศูนย์กลาง การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การบริหารแบบร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน บริการที่มุ่งผลลัพธ์มากกว่ากระบวนการมีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร จำนวน 6 ตำบล ประกอบด้วย ด้านผลการดำเนินงานด้านองค์การแห่งความเป็นเลิศ ด้านความพึงพอใจและเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชน ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า การวิจัยระยะที่ 1 เจริญปริมาณ ปัจจัยการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ประกอบด้วย การกระจายอำนาจการตัดสินใจ การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การมีเป้าหมายและมาตรฐานตัวชี้วัดที่ชัดเจน การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การบริหารแบบร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน บริการที่มุ่งผลลัพธ์มากกว่ากระบวนการ มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร จำนวน 6 ตำบล ประกอบด้วย ด้านผลการดำเนินงาน ด้านองค์การแห่งความเป็นเลิศ ด้านความพึงพอใจและเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชน ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัจจัยด้านการใช้ระบบกลไกตลาดและลดการผูกขาด ด้านรูปแบบการจัดการแบบเอกชนและด้านการจัดการโดยมุ่งประชาชนเป็นศูนย์กลาง ไม่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร แต่จากการวิจัยในระยะที่ 2 เจริญคุณภาพ ผลการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เห็นว่า ปัจจัยการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ประกอบด้วย การกระจายอำนาจการตัดสินใจ การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การมีเป้าหมายและมาตรฐานตัวชี้วัดที่ชัดเจน การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การบริหารแบบร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน บริการที่มุ่งผลลัพธ์มากกว่ากระบวนการ มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร จึงถือได้ว่าผลการวิจัยเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ Osborne and Gaebler องค์ประกอบของการจัดการภาครัฐแนวใหม่ตามแนวคิดของออสบอร์นและแกเบลอร์ ในปี ค.ศ. 1992 Osborne and Gaebler ได้ร่วมกันเขียนหนังสือชื่อ “การสร้างรัฐบาลใหม่” (Reinventing Government) ขึ้น โดยในหนังสือเล่มนี้ ผู้เขียนทั้งสองท่านได้นำเอาตัวอย่างหน่วยภาครัฐในสหรัฐอเมริกา ที่ได้นำวิธีการจากภาคธุรกิจไป

ใช้จนประสบความสำเร็จ ทั้งในระดับรัฐและระดับท้องถิ่น ผู้เขียนก็ได้ดึงเอาแก่นหรือหัวใจสำคัญที่เป็นลักษณะร่วมที่ทำให้องค์การภาครัฐเหล่านั้นประสบความสำเร็จในการแก้ปัญหาออกมาเป็นหลักปฏิบัติจำนวน 10 ข้อ โดยผู้เขียน ได้เรียกหน่วยงานภาครัฐที่ใช้หลักปฏิบัติเหล่านี้ว่า “รัฐบาลแบบผู้ประกอบการ” (Entrepreneurial Government) ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 10 ข้อ มีดังนี้ 1) รัฐบาลในฐานะเป็นผู้กระตุ้น (Catalytic Government) 2) รัฐบาลที่มีชุมชนเป็นเจ้าของ (Community – Owned Government) 3) รัฐบาลที่เปิดให้มีการแข่งขัน (Competitive Government) 4) รัฐบาลที่ขับเคลื่อนโดยภารกิจ (Mission – Driven Government) 5) รัฐบาลที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ (Result – Oriented Government) 6) รัฐบาลที่มุ่งบริการลูกค้า (Customer- Driven Government) 7) รัฐบาลที่เป็นผู้ประกอบการ (Enterprising Government) 8) รัฐบาลที่มีการคาดการณ์ล่วงหน้า (Anticipatory Government) 9) รัฐบาลที่มีการกระจายอำนาจ (Decentralization Government) 10) รัฐบาลที่มุ่งเน้นการตลาด (Market – Oriented Government)

สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ OECD (1991, p. 11) ที่อธิบายองค์ประกอบของการจัดการภาครัฐแนวใหม่ทั้ง 8 ประการนั้นมีดังต่อไปนี้ 1) การปรับปรุงการจัดการทรัพยากรมนุษย์หมายถึง ในการจัดการภาครัฐแนวใหม่นั้นจะมีการปรับปรุงทางการจัดการทรัพยากรมนุษย์ โดยให้มีการสรรหาบุคลากรที่มีความสามารถมีการพัฒนาศักยภาพที่ต่อเนื่องและมีการจ่ายค่าตอบแทนตามผลงาน 2) การให้เจ้าหน้าที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หมายถึง ในการจัดการภาครัฐแนวใหม่นั้น เจ้าหน้าที่หรือบุคลากรภาครัฐจะมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการจัดการมากขึ้น 3) การมุ่งเน้นที่เป้าหมายของการดำเนินงานมากกว่ากฎระเบียบ หมายถึง ในการจัดการภาครัฐแนวใหม่นั้น ภาครัฐจะมีการผ่อนคลายการควบคุมในเชิงการบริหาร และหันไปมุ่งเน้นที่เป้าหมายของการปฏิบัติงานมากขึ้น 4) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง ในการจัดการภาครัฐแนวใหม่นั้น ภาครัฐจะมุ่งเน้นและให้ความสำคัญต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการให้บริการสาธารณะมากขึ้น 5) การมุ่งเน้นการให้บริการลูกค้า หมายถึง ในการจัดการภาครัฐแนวใหม่นั้น ภาครัฐจะมีการปรับปรุงการให้บริการตามความต้องการของลูกค้า และมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับคุณภาพของการให้บริการมากขึ้น 6) การให้ผู้ใช้บริการเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย หมายถึง ในการจัดการภาครัฐแนวใหม่นั้น ภาครัฐจะเรียกเก็บค่าบริการบนพื้นฐานของการเข้าใช้ประโยชน์จริง โดยให้ผู้ใช้บริการเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย ส่วนผู้ที่ไม่ได้ใช้บริการก็ไม่ต้องรับผิดชอบในค่าใช้จ่ายนั้นแต่อย่างใด 7) การให้เอกชนมีส่วนร่วมในการให้บริการ หมายถึง ในการจัดการภาครัฐแนวใหม่นั้น ภาครัฐจะสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการให้บริการสาธารณะมากขึ้น โดยสนับสนุนให้มีการแข่งขันและมีระบบที่เปิดให้มีการจ้างเหมาภาคเอกชนเพื่อให้ภาคเอกชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการผลิตและส่งมอบสินค้าและบริการสาธารณะมากขึ้น



8) การลดการผูกขาดในการให้บริการ หมายถึง ในการจัดการภาครัฐแนวใหม่นั้น ภาครัฐจะมีการลดการผูกขาด และผ่อนคลายกฎระเบียบที่เกี่ยวกับการผูกขาดในการให้บริการสาธารณะและการปกป้องทางการค้าต่าง ๆ เพื่อลดบทบาทของภาครัฐและเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการให้บริการมากขึ้น สอดคล้องกับตามแนวคิดของ Hood (1991, pp. 4-5) ) ที่อธิบายองค์ประกอบของการจัดการภาครัฐแนวใหม่ และคำอธิบายขององค์ประกอบแต่ละข้อมีดังต่อไปนี้ 1) ผู้จัดการมืออาชีพ หมายถึง ในการจัดการภาครัฐแนวใหม่นั้นจะมีการมอบหมายให้ผู้จัดการที่เป็นมืออาชีพเข้ามาเป็นผู้ดำเนินงานภาครัฐ โดยมีการระบุตัวบุคคลที่ควบคุมการตัดสินใจในองค์การที่ชัดเจน และการให้ผู้จัดการมีอิสระในการดำเนินงานอย่างเพียงพอซึ่งเป้าหมายของการปฏิบัติในข้อนี้ก็คือเพื่อให้มีผู้รับผิดชอบต่องานและผลของงานที่ชัดเจนไม่ใช่เป็นแค่กระจายอำนาจไปทั่วจนหาผู้รับผิดชอบที่แท้จริงไม่ได้ 2) การมีมาตรฐานและตัวชี้วัดการปฏิบัติงานที่ชัดเจน หมายถึง ในการจัดการภาครัฐแนวใหม่นั้นจะต้องมีการนิยามวัตถุประสงค์ เป้าหมายและตัวชี้วัดของความสำเร็จให้ชัดเจน ซึ่งมักจะกำหนดเป็นเชิงปริมาณโดยเป้าหมายของการปฏิบัติในข้อนี้ก็คือ ในการที่จะกำหนดความรับผิดชอบได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายที่มีการระบุไว้อย่างชัดเจน และการทำงานที่มีประสิทธิภาพก็คือการดำเนินงานเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ 3) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ในการจัดการภาครัฐแนวใหม่นั้นจะต้องมุ่งเน้นที่การควบคุมผลที่ออกมา โดยการจัดสรรทรัพยากรและการให้รางวัลจะเชื่อมโยงกับการวัดผลการปฏิบัติงาน มิได้ถูกกำหนดโดยหน่วยงานส่วนกลางในระบบราชการอีกต่อไป ซึ่งเป้าหมายของการปฏิบัติในข้อนี้ก็คือ เพื่อให้มีการเน้นผลที่สำเร็จของภารกิจมากกว่าที่จะเน้นในเรื่องของกระบวนการ 4) การแบ่งแยกหน่วยงาน หมายถึง ในการจัดการภาครัฐแนวใหม่นั้นจะต้องมีการแบ่งแยกหน่วยงานภาครัฐ โดยการแบ่งแยกหน่วยงานที่ก่อนหน้านี้มีลักษณะเป็นหนึ่งเดียวไปสู่รูปแบบของหน่วยงานย่อยที่เป็นบริษัทตามประเภทของการผลิต ซึ่งดำเนินงานในรูปแบบของการกระจายอำนาจงบประมาณ และเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานในรูปแบบของเครือข่ายในแนวนอนมิใช่ตามสายการบังคับบัญชาในแนวตั้งตามแนวการบริหารแบบดั้งเดิมอีกต่อไป ซึ่งเป้าหมายของการปฏิบัติในข้อนี้ ก็คือ ต้องการสร้างหน่วยงานที่สามารถบริหารจัดการในลักษณะที่มีการแบ่งแยกหน่วยผลิตและหน่วยบริการออกจากกัน เพื่อให้สามารถใช้วิธีการจ้างเหมาหน่วยงานอื่นเข้ามาจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานจากภาคเอกชนหรือจากภาครัฐด้วยตนเอง 5) การมุ่งเน้นการแข่งขัน หมายถึง ในการจัดการภาครัฐแนวใหม่นั้นจะเน้นให้มีการแข่งขันในภาครัฐมากขึ้น โดยมุ่งเน้นไปที่รูปแบบของการทำสัญญาและกระบวนการของการประมูลเป็นสำคัญ ซึ่งเป้าหมายของการปฏิบัติในข้อนี้ก็คือ ใช้การแข่งขันเพื่อเป็นวิธีการที่จะนำไปสู่การมีต้นทุนที่ต่ำและมีมาตรฐานของการปฏิบัติงานที่สูงขึ้น 6) การใช้รูปแบบการจัดการภาคเอกชน หมายถึง ในการจัดการภาครัฐแนวใหม่นั้นจะมุ่งเน้นที่การนำรูปแบบของการจัดการภาคเอกชนเข้ามาใช้ในภาครัฐ เป็นการเปลี่ยนแปลงจาก

แนวคิดการให้บริการภาครัฐที่มีการจัดการแบบกองทัพ ไปสู่รูปแบบของการจัดการที่มีความยืดหยุ่นในการจ้างงาน การให้รางวัลและใช้เทคนิคการโฆษณาประชาสัมพันธ์มากขึ้น ซึ่งเป้าหมายของการปฏิบัติในข้อนี้ก็คือนำวิธีการหรือเครื่องมือที่ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าใช้ได้ผลจากภาคเอกชนมาใช้ในภาครัฐ 7) การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ หมายถึง ในการจัดการภาครัฐแนวใหม่นั้นจะให้ความสำคัญกับความมีวินัยและความประหยัดในการใช้ทรัพยากรมากขึ้น โดยใช้วิธีการลดต้นทุนและเพิ่มความมีระเบียบวินัยในการทำงาน ซึ่งเป้าหมายของการปฏิบัติงานข้อนี้ก็คือนำการตรวจสอบการใช้ทรัพยากรภาครัฐ และต้องการให้ได้ผลงานที่มากขึ้นด้วยทรัพยากรที่น้อยลง สอดคล้องกับแนวคิดของ Hughes (1994, pp. 58-59) ที่อธิบายองค์ประกอบของการจัดการภาครัฐแนวใหม่ตามแนวคิดของฮิวจ์ส ในปี 1994 ฮิวจ์ส (Hughes) ได้เขียนหนังสือชื่อ “การจัดการและการบริหารภาครัฐเบื้องต้น” (Public Management and Administration, An Introduction) ขึ้นมา โดยองค์ประกอบของการจัดการภาครัฐแนวใหม่ตามหนังสือที่พิมพ์ในปี 1994 มีอยู่ 6 ประการคือ 1) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ 2) การจัดการที่มีความยืดหยุ่น 3) การมีเป้าหมายและตัวชี้วัดที่ชัดเจน 4) การไม่วางตัวเป็นกลาง 5) การให้บริการโดยไม่ผ่านระบบราชการ และ 6) การลดบทบาทภาครัฐ ต่อมาในปี ค.ศ.2003 เมื่อมีการปรับปรุงและพิมพ์หนังสือนี้เป็นครั้งที่ 3 ฮิวจ์สได้ชี้ให้เห็นว่าในปัจจุบันนี้ องค์ประกอบหรือหลักการของการจัดการภาครัฐแนวใหม่มีความชัดเจนและสามารถระบุได้แน่นอนมากยิ่งขึ้น โดยในหนังสือฮิวจ์สได้สรุปองค์ประกอบของการจัดการภาครัฐแนวใหม่ไว้ 13 ประการดังต่อไปนี้ Hughes (2003, pp. 53-60) 1) การใช้วิธีการเชิงกลยุทธ์ หมายถึง ในการจัดการภาครัฐแนวใหม่นั้น ภาครัฐจะเน้น ที่การวางแผนระยะยาวและการจัดการเชิงกลยุทธ์ โดยภาครัฐจะให้ความสำคัญต่อเป้าหมายขององค์การมากขึ้น ด้วยการมองไปข้างหน้าว่าจะสามารถบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ได้อย่างไร จะจัดการอย่างไรจึงจะเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม และอะไรคือจุดอ่อน จุดแข็ง ภัยและโอกาสของสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ เทคนิคการบริหารเชิงกลยุทธ์จะทำให้การใช้ทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากรู้ว่าองค์การมีหน้าที่อะไร มีเป้าหมายอะไรในอนาคต และมีวิธีการอย่างไรจึงจะสามารถไป สู่เป้าหมายนั้นได้ จะทำให้ผู้นำทางการเมืองสามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้องว่าโครงการใดสมควรได้รับการอนุมัติมากที่สุด 2) การใช้ผู้จัดการแบบมืออาชีพ หมายถึง ในการจัดการภาครัฐแนวใหม่นั้น ผู้นำทางการเมืองมักจะเลือกผู้จัดการที่มีผลงานดีเด่นในอดีต ซึ่งมีความเห็นสอดคล้องกับเป้าหมายของตน ผู้จัดการที่มีประสบการณ์โดดเด่นและมีภูมิหลังด้านการจัดการมักจะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าแผนกหรือหัวหน้าหน่วยงานภาครัฐ โดยมักจะมีการแต่งตั้งโดยสัญญาณระยะสั้น และมีระบุมารกิจที่ต้องทำให้สำเร็จ และการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญอีก

ประการหนึ่งในการแต่งตั้ง ผู้บริหารระดับสูงก็คือ ผู้ที่จะมารับตำแหน่งไม่จำเป็นจะต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญพิเศษในสายงานนั้นๆ แต่จะต้องเป็นผู้มีทักษะในการจัดการหน่วยงาน เนื่องจากการจัดการภาครัฐแนวใหม่มองว่าการจัดการเป็นหน้าที่ที่จะต้องอาศัยทักษะเฉพาะ ตัว ซึ่งผู้เชี่ยวชาญในสายงานอาจจะไม่มีทักษะเหล่านี้ 3) การมุ่งผลลัพธ์ หมายถึง ในการจัดการภาครัฐแนวใหม่นั้น องค์การภาครัฐจะมุ่งเน้นที่สิ่งนำออก (Outputs) หรือผลสัมฤทธิ์ (Outcomes) แทนที่จะเน้นสิ่งนำเข้า (Inputs) และเนื่องจากการจัดการภาครัฐแนวใหม่จะเน้นที่การปฏิบัติงานเชิงปัจเจกบุคคลและหน่วยงาน ดังนั้นหน่วยงานจึงต้องพัฒนาตัวชี้วัดการปฏิบัติงาน เพื่อวัดความก้าวหน้าของงานว่ามุ่งไปสู่เป้าหมายที่ตั้งเอาไว้หรือไม่ โดยระบบประเมินผลการปฏิบัติงานมีเป้าหมายที่จะวัดการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รายบุคคล ซึ่งมักจะมีการกำหนดสิ่งทีคาดหวังให้ปฏิบัติไว้ในเบื้องต้น เพื่อเปรียบเทียบกับผลที่เกิดขึ้นจริงในปลายปี ซึ่งจะโยงไปสู่การให้รางวัลและการลงโทษตามระดับของความสำเร็จและล้มเหลวภายใต้เป้าหมายที่กำหนดไว้ ส่วนวิธีการประเมินผลแบบไม่เป็นทางการแบบดั้งเดิมจะถูกมองว่าเป็นการที่ไม่มีประสิทธิภาพ และทำให้องค์กรหรือหน่วยงานต้องประสบกับความล้มเหลวในที่สุด 4) การปรับปรุงระบบงบประมาณ หมายถึง ในการจัดการภาครัฐแนวใหม่นั้นจะมีการเปลี่ยนแปลงจากงบประมาณแบบแสดงรายการและระบบบัญชีแบบเก่า ไปสู่ระบบงบประมาณแบบเน้นผลงานและระบบงบประมาณแบบโครงการ โดยในระบบงบประมาณแบบดั้งเดิมนั้นจะเน้นที่ปัจจัยนำเข้ามากกว่าผลลัพธ์ที่ออกมาหรือสิ่งที่หน่วยงานได้ดำเนินการจริง ๆ แต่ระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานและแบบโครงการจะจัดสรรเงินตามโครงการเฉพาะของหน่วยงาน โดยมีการระบุดำเนินการของกิจกรรมทั้งหมดในทุกระดับอย่างชัดเจน 5) การจัดการบุคลากรที่มีความยืดหยุ่น หมายถึง ในการจัดการภาครัฐแนวใหม่นั้นภาครัฐจะมีการเปลี่ยนแปลงในการสรรหาและแต่งตั้งผู้จัดการระดับสูง จากการใช้ระบบจำแนกตำแหน่ง (Position Classification) ไปสู่ระบบที่มีความยืดหยุ่นมากขึ้น โดยมีเป้าหมายให้ได้บุคลากรที่มีทักษะทางการจัดการ โดยไม่จำเป็นจะต้องแต่งตั้งจากบุคคลในสายอาชีพในหน่วยงานนั้น โดยตรง ดังนั้น ในปัจจุบันเจ้าหน้าที่ที่ไร้ประสิทธิภาพจึงสามารถถูกประเมินและให้ออกจากงานได้ง่ายขึ้น 6) การจัดองค์กรที่มีความยืดหยุ่น หมายถึง ในการจัดการภาครัฐแนวใหม่นั้นภาครัฐมีแนวโน้มที่จะแบ่งแยกหน่วยงานที่มีขนาดใหญ่เป็นหน่วยงานย่อยหลาย ๆ หน่วยงาน เพื่อให้มีการดำเนินงานตามนโยบายเฉพาะ ซึ่งทำให้การบริการมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น 7) การเปิดให้มีการแข่งขัน หมายถึง ในการจัดการภาครัฐแนวใหม่นั้น ภาครัฐมีแนวโน้มที่จะเปิดให้มีการแข่งขันมากขึ้น ทั้งการแข่งขันภายในองค์การภาครัฐ ระหว่างองค์การภาครัฐและการแข่งขันกับองค์การภายนอก การแปรรูปรัฐวิสาหกิจและการจ้างเหมาภาคเอกชนเป็นตัวอย่างของการแปรรูปการแข่งขันที่มีการนำมาใช้ในภาครัฐอย่างแพร่หลาย ซึ่งการเปิดให้มีการแข่งขันนี้จะทำให้ต้นทุนของการบริการสาธารณะลดต่ำลง เมื่อเทียบกับการให้บริการสาธารณะในระบบราชการแบบดั้งเดิม 8) การใช้ระบบ

สัญญา หมายถึง ในการจัดการภาครัฐแนวใหม่นั้น ภาครัฐจะให้ความสำคัญกับระบบสัญญามากขึ้น ทั้งการทำสัญญากับหน่วยงานภายนอก และการทำสัญญากับหน่วยงานอื่นภายในภาครัฐ โดยการทำสัญญาอาจจะอยู่ในรูปแบบของการที่เจ้าหน้าที่เซ็นสัญญาปฏิบัติงาน การเซ็นสัญญาระหว่างเจ้าหน้าที่ในตำแหน่งต่างๆ ในหน่วยงานภาครัฐ และการทำสัญญากับผู้รับบริการและประชาชนในลักษณะที่เป็น “กฎบัตร” (Charters) เป็นต้น 9) การใช้รูปแบบการจัดการจากภาคเอกชน หมายถึง ในการจัดการภาครัฐแนวใหม่นั้น จะมีการนำเอารูปแบบการจัดการของภาคเอกชนเข้ามาใช้ในภาครัฐ การเปลี่ยนแปลงวิธีการสรรหาเจ้าหน้าที่เพื่อให้เหมาะสมกับตำแหน่ง การประเมินผลงานและการให้รางวัลตามความสามารถ การแต่งตั้งในระบบสัญญา และการให้เจ้าหน้าที่ออกได้เมื่อไม่ตั้งใจปฏิบัติงาน เป็นต้น ซึ่งแนวปฏิบัติเหล่านี้มาจากภาคเอกชนซึ่งมีระบบการจัดการบุคคลและงบประมาณที่ยืดหยุ่นจนประสบความสำเร็จอย่างสูง ทำให้ภาครัฐมีประสิทธิภาพในการจัดการน้อยกว่าต้องนำรูปแบบเหล่านี้มาใช้ในหน่วยงานของตน 10) การวางตัวไม่เป็นกลางทางการเมือง หมายถึง ในการจัดการภาครัฐแนวใหม่นั้น ผู้จัดการภาครัฐจะต้องเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการเมือง มากกว่าที่จะวางตัวเป็นกลางตามตัวแบบการบริหารงานภาครัฐแบบดั้งเดิม ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารและนักการเมืองจะมีลักษณะที่แคบและเป็นเชิงเทคนิค เป็นความสัมพันธ์แบบนายกับบ่าว และเป็นความสัมพันธ์แบบผู้ออกคำสั่งกับผู้นำคำสั่งไปปฏิบัติ แต่ตามตัวแบบการจัดการภาครัฐแนวใหม่นั้น ความสัมพันธ์ระหว่างผู้จัดการภาครัฐและนักการเมืองจะมีความถี่ไหลและมีความใกล้ชิดกันมากขึ้น เนื่องจากผู้จัดการภาครัฐในปัจจุบันจะต้องเกี่ยวข้องกับเรื่องของนโยบาย เกี่ยวข้องกับการเมืองและต้องรับผิดชอบต่อผลงาน และการเข้าไปติดต่อกับนักการเมืองเป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้งานประสบความสำเร็จได้ ดังนั้น แนวคิดของการแบ่งแยกความสัมพันธ์ระหว่างผู้จัดการภาครัฐและการเมืองออกจากกันจึงเป็นแนวคิดที่ไม่สมเหตุสมผลอีกต่อไป 11) ความรับผิดชอบโดยตรงต่อสาธารณะ หมายถึง ในการจัดการภาครัฐแนวใหม่นั้น ผู้จัดการภาครัฐจะต้องมีความรับผิดชอบโดยตรงต่อสาธารณะ ซึ่งเป็นผลมาจากความต้องการมุ่งเน้นลูกค้า (Client Focus) และให้มีการตอบสนองต่อปัจเจกบุคคลและกลุ่มต่างๆ ที่อยู่ภายนอกมากขึ้น ซึ่งต่างจากตัวแบบการบริหารงานภาครัฐแบบดั้งเดิม ที่มองว่าเจ้าหน้าที่รัฐมีความรับผิดชอบต่อสาธารณะ เนื่องจากความรับผิดชอบต่อสาธารณะจะดำเนินการโดยผ่านสายการบังคับบัญชาไปยังรัฐบาล รัฐบาลรับผิดชอบต่อรัฐบาลและรัฐสภารับผิดชอบต่อประชาชนในที่สุด 12) การแบ่งแยกระหว่างหน่วยจัดซื้อและหน่วยจัดหา หมายถึง ในการจัดการภาครัฐแนวใหม่นั้น จะมีการแบ่งแยกหน่วยจัดซื้อบริการสาธารณะ (Purchaser) และหน่วยจัดหาบริการสาธารณะ (Provider) ออกจากกัน โดยหน่วยงานจัดซื้อคือผู้ที่ตัดสินใจว่าจะผลิตอะไร และหน่วยจัดหาคือผู้ที่ส่งมอบผลผลิตไปสู่ประชาชน รัฐบาลใน

ฐานะหน่วยจัดซื้อมีหน้าที่ที่ไม่อาจปฏิเสธได้ในการตัดสินใจว่าจะผลิตสินค้าหรือบริการอะไร แต่ผู้จัดหาหรือผู้ส่งมอบสินค้าและบริการอาจจะเป็นหน่วยงานอื่น ซึ่งไม่จำเป็นจะต้องเป็นหน่วยงานภาครัฐเสมอไป 13) การทบทวนบทบาทของภาครัฐ หมายถึง ในการจัดการภาครัฐแนวใหม่นั้น ภาครัฐจะต้องมีการทบทวนบทบาทของตนอย่างละเอียดว่า ภารกิจใดที่สมควรจะดำเนินการต่อไป และภารกิจใดสมควรจะถ่ายโอนไปสู่อีกภาคเอกชน โดยผ่านการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ และการจ้างเหมาภาคเอกชน เป็นต้น เนื่องจากทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ชี้ให้เห็นว่ามีภารกิจบางอย่างที่รัฐไม่ควรดำเนินการเอง การให้ภาคเอกชนเข้ามาดำเนินการแทนอาจจะทำให้เกิดประสิทธิภาพมากกว่า เพราะฉะนั้น การจัดการภาครัฐแนวใหม่จึงให้ความสำคัญกับการตรวจสอบและทบทวนโครงการต่างๆของ ภาครัฐเพื่อให้แน่ใจว่ากิจกรรมต่างๆที่ดำเนินการอยู่นั้นสมควรที่จะดำเนินการต่อไปอย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของฟิลลิปส์ จีระประยูค (2556, น. 341-363) ได้ศึกษาการนำเครื่องมือการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่มาใช้ในหน่วยธุรกิจน้ำมันบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ผลการวิจัยพบว่าการบริหารทรัพยากรมนุษย์การบริหารคุณภาพความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมและการจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสำเร็จของหน่วยธุรกิจน้ำมันรวมร้อยละ 83.7 มีจุดแข็งคือทัศนคติพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงปรับตัวได้ดีจุดอ่อนคือการสื่อสารไม่ค่อยมีประสิทธิภาพและพนักงานรุ่นบุกเบิกไม่ค่อยปรับตัว โอกาสคือนโยบายรัฐสนับสนุนอุปสรรคคือนโยบายรัฐและกฎหมายไม่เหมาะสมกับการดำเนินธุรกิจและข้อเสนอแนะคือควรศึกษาวิเคราะห์บูรณาการและประยุกต์ใช้เครื่องมือการบริหารจัดการในระยะเวลาที่เหมาะสมมีการประเมินผลอย่างเป็นระบบสื่อสารสร้างความรู้ความเข้าใจพัฒนานวัตกรรมให้มีทัศนคติที่ดีและสร้างขวัญกำลังใจให้บุคลากรผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ 1) ควรให้ความสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารทรัพยากรมนุษย์บนพื้นฐานของสมรรถนะให้ครอบคลุมทุกองค์ประกอบอย่างมีประสิทธิภาพ 2) ควรมีระบบการบริหารจัดการที่เป็นลักษณะเฉพาะตามวิถีของปตท. (PTT's Way) ที่เหมาะสมกับบริบทและวัฒนธรรมองค์กรไม่ซับซ้อนง่ายต่อการปฏิบัติสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันและเป็นองค์กรที่นำการเปลี่ยนแปลงได้อย่างยั่งยืนและ 3) ควรสร้างค่านิยมร่วมในการประยุกต์ใช้เครื่องมือการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ให้แก่บุคลากร สอดคล้องกับงานวิจัยของทิพย์วรรณ จูมแพง (2555, น. 42-46) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของหน่วยงานระดับเขตกระทรวงสาธารณสุข ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มี ผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับการความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ โดยรวมและรายด้าน คือ กลยุทธ์องค์กร (ก) โครงสร้างองค์กร (ข) ระบบงาน (ค) รูปแบบการบริหาร (ง) ทักษะบุคลากร (จ) และค่านิยมองค์กร (ฉ) มีผลต่อความสำเร็จรายด้านและโดยรวม โดยพบว่าปัจจัย (ฉ), (ก), (ค), (จ), (ข) ทำนายความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ โดยรวมได้ร้อยละ 62.3 ทำนายความสำเร็จด้านการ

ดำเนินการวิเคราะห์ ข้อมูลได้ร้อยละ 47.8 ทำนายความสำเร็จด้านการรายงานข้อมูลได้ ร้อยละ 36.7 ทำนายความสำเร็จด้านผลสัมฤทธิ์ ของการดำเนินการจัดการความรู้ได้ร้อยละ 45.1 ทำนายความสำเร็จด้านผลสัมฤทธิ์ของความร่วมมือในการดำเนินการตามแผนการปรับปรุงระบบการเรียนรู้ได้ร้อยละ 45.7 ทำนายความสำเร็จด้านการพัฒนาข้าราชการตามเป้าหมายตัวชี้ วัดได้ร้อยละ 32.9 ทำนายความสำเร็จด้านดำเนินการตามแผนพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการที่สร้างคุณค่ากระบวนการสนับสนุนได้ร้อยละ 39.7 ดังนั้นจึงควรให้ความสำคัญในเรื่องการสร้างค่านิยม รวมองค์กร กลยุทธ์ องค์กร ระบบงาน ทักษะบุคลากร และ โครงสร้างองค์กร ซึ่งจะช่วยผลักดันให้ การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของหน่วยงานระดับเขต ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวิทย์ มุกดาภิรมย์ (2553, น. 84 - 87) ได้ศึกษารูปแบบการบริหารจัดการเขตพื้นที่การศึกษาตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ผลจากการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการเขตพื้นที่การศึกษาตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ มีองค์ประกอบของรูปแบบ จำนวน 8 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) วัตถุประสงค์ของเขตพื้นที่การศึกษา 2) การจัดแบ่งงานและความเชี่ยวชาญเฉพาะอย่าง 3) การบังคับบัญชา 4) อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ 5) การปฏิบัติงานตามกฎหมาย ระเบียบ การรวมอำนาจ และการกระจายอำนาจ 6) การมีส่วนร่วมและแรงจูงใจ 7) ระบบที่มีการประสานสัมพันธ์ต่อกัน และ 8) ระบบที่มีการเปลี่ยนแปลง และพบว่ารูปแบบการบริหารจัดการเขตพื้นที่การศึกษาตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติทุกองค์ประกอบ สอดคล้องกับงานวิจัยของประโชชน์ สังกัด (2551, น. 181-185) ได้ศึกษาเรื่อง การปฏิรูปการจัดการ ภาครัฐ, น. กรณีสึกษาการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในประเทศไทยและสิงคโปร์ โดยการวิจัยครั้งนี้ วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้ คือเพื่อศึกษาการดำเนินการปฏิรูปตามแนวการจัดการภาครัฐแนวใหม่ New Public Management (NPM) ในประเทศไทยและสิงคโปร์ โดยการศึกษามุ่งเน้นใน 2 ประเด็น คือ 1) ปัจจัยที่นำไปสู่การปฏิรูปตามแนวการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในประเทศไทยและสิงคโปร์ และ 2) เนื้อหาและกระบวนการของการปฏิรูปตามแนวการจัดการภาครัฐแนวใหม่ทั้งสองประเทศ โดยกรอบเวลาของการศึกษาอยู่ในช่วงปี พ.ศ. 2540-2549 ในกรณีประเทศไทย และในช่วงปี ค.ศ. 1990-2004 (พ.ศ. 2533-2547) ในกรณีประเทศสิงคโปร์วิทยานิพนธ์นี้เป็นการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) โดยศึกษาข้อมูลจากกฎหมายและระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่ออกโดยรัฐบาล เช่น พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา มติคณะรัฐมนตรีและโครงการปฏิรูปของรัฐบาล เป็นต้น รวมทั้ง หนังสือ บทความวิชาการและงานวิจัยผลจากการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 กรณีคือ ในกรณีของประเทศไทยและกรณีของประเทศสิงคโปร์ โดยกรณีของประเทศไทยนั้น จากการศึกษาพบว่ามีปัจจัยหลักอยู่ 3

ประการ ที่นำไปสู่การปฏิรูปตามแนวการจัดการภาครัฐแนวใหม่ คือ การเกิดวิกฤติเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2540 แรงกดดันจากองค์การระหว่างประเทศ และการตัดสินใจของชนชั้นนำ ทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายบริหารในส่วนของคำถามการวิจัยประการที่สองในกรณีของประเทศไทย จากการศึกษาการนำเอาองค์ประกอบของการจัดการภาครัฐแนวใหม่ 3 ประการ มาปฏิบัติ ได้แก่ การจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Result-Based Management) การจัดการ โดยมุ่งเน้นประชาชนเป็นศูนย์กลาง (Citizen-Centered Management) และการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ (Privatization) พบว่าประเทศไทยได้มีการนำองค์ประกอบของการจัดการภาครัฐแนวใหม่ทั้ง 3 ประการ มาใช้อย่างชัดเจน ซึ่งแนวคิดดังกล่าวได้มีการเปลี่ยนแปลงไปสู่กฎหมายและระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ โดยเข้าสู่กระบวนการกำหนดนโยบายตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 และการนำมาใช้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 ในช่วงรัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ในกรณีของประเทศสิงคโปร์ ผลจากการศึกษาชี้ว่ามีปัจจัยหลักอยู่ 3 ประการ ที่นำไปสู่การปฏิรูปตามแนวการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ได้แก่ การรักษาศักยภาพในการแข่งขันทางเศรษฐกิจการเรียนรู้และการถ่ายโอนนโยบายจากต่างประเทศ และการตัดสินใจของชนชั้นนำ ทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายบริหาร สำหรับในส่วนของคำถามการวิจัยประการที่สองในกรณีของประเทศสิงคโปร์ จากการศึกษาการนำเอาองค์ประกอบของการจัดการภาครัฐแนวใหม่ 3 ประการ มาปฏิบัติ ได้แก่ การจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ การจัดการ โดยมุ่งเน้นประชาชนเป็นศูนย์กลาง และการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ พบว่า ประเทศสิงคโปร์ได้มีการนำเอาองค์ประกอบของการจัดการภาครัฐแนวใหม่ทั้ง 3 ประการ มาใช้อย่างชัดเจน แนวคิดเหล่านี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปสู่โครงการปฏิรูปต่าง ๆ ของรัฐบาลจำนวนมาก โดยเริ่มเข้าสู่กระบวนการในการกำหนดนโยบายในสมัยรัฐบาลลีควงยู และการนำมาปฏิบัติมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นในสมัยรัฐบาลนายโก๊ะจ๊กตงการศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่ารูปแบบของการปฏิรูปในประเทศไทยและสิงคโปร์มีความคล้ายคลึงกันอย่างมากใน 3 แง่ คือ 1) รัฐบาลของทั้งสองประเทศไม่เพียงแต่มุ่งเน้นที่ลึงนำเข้าและกระบวนการเท่านั้น แต่ยังมุ่งเน้นที่ผลสัมฤทธิ์อีกด้วย โดยภาครัฐได้มีการกำหนดผลสัมฤทธิ์และตัวชี้วัดการปฏิบัติงาน รวมทั้งการนำเอาระบบงบประมาณแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้อย่างกว้างขวาง 2) รัฐบาลทั้งสองประเทศไม่เพียงแต่มุ่งเน้นในสิ่งที่รัฐบาลต้องการจะทำเท่านั้น แต่ยังมุ่งเน้นในการให้ความสำคัญกับความต้องการของประชาชนอีกด้วย โดยภาครัฐได้หันมาให้ความสำคัญกับการให้บริการที่รวดเร็ว มีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนมากขึ้น และ 3) รัฐบาลทั้งสองประเทศไม่เพียงแต่มุ่งเน้นในการจัดหาและแจกจ่ายสินค้าและบริการด้วยตนเองเท่านั้น แต่ยังมุ่งเน้นให้มีการถ่ายโอนหน้าที่ดังกล่าวไปสู่ภาคเอกชนอีกด้วย โดยภาครัฐได้ปรับเปลี่ยนบทบาทของตนจากการเป็นผู้ผลิตและผู้ให้บริการ โดยตรงไปสู่บทบาทของผู้อำนวยความสะดวกมากขึ้น ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่าประเด็นที่ควรจะได้มีการศึกษาวิเคราะห์ต่อไปก็คือ การนำแนวคิดของการจัดการภาครัฐแนวใหม่มาใช้ในองค์การระดับต่าง ๆ เช่น ในระดับกระทรวง ระดับกรม หรือระดับหน่วยงาน

ซึ่งจะทำให้ผู้ศึกษาสามารถมองเห็นถึงการประยุกต์ใช้แนวคิดดังกล่าวในองค์กรแต่ละระดับให้ชัดเจนขึ้น นอกจากนี้การใช้วิธีการศึกษาเชิงประวัติศาสตร์และการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องจะทำให้ผู้ศึกษาสามารถเข้าถึงข้อมูลเชิงลึกของการปฏิรูปได้มากขึ้น และการเพิ่มจำนวนตัวแปรของการศึกษาจะเป็นการขยายขอบเขตของการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปตามแนวการจัดการภาครัฐแนวใหม่ให้กว้างขวางและมีความครอบคลุมมากยิ่งขึ้น เช่น ตัวแปรทางด้านบทบาทของข้าราชการประจำ ระบบการเมืองและการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและประชากร เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของอำมร เชาวลิขิต (2550, น. 195-201) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการภารกิจกระทรวงแรงงานตามนโยบายภาครัฐแนวใหม่กับการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้สู่ทศวรรษหน้าผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภารกิจกระทรวงแรงงานกับการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้มีดังนี้คือความสัมพันธ์ที่อยู่ในระดับสูง ได้แก่ การกำหนดนโยบายโดยการเมืองมีความสัมพันธ์กับการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ ด้านการวางแผนความรู้ ร้อยละ 32.2 การประกันความมั่นคงในการทำงาน ด้านการกำหนดมาตรฐานแรงงานมีความสัมพันธ์กับกระบวนการจัดการความรู้ ร้อยละ 31.3 การแรงงานสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์กับด้านยุทธศาสตร์การจัดการความรู้ ร้อยละ 52.0 ด้านการวิเคราะห์ความรู้ ร้อยละ 88.3 การประกันความมั่นคงในการทำงาน ด้านแรงงานสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบสนับสนุนการตัดสินใจ ร้อยละ 99.2 การสวัสดิการแรงงาน ร้อยละ 86.5 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Caiden (1991) ได้ศึกษาถึงการปฏิรูปการบริหารงานภาครัฐตามแนวการจัดการภาครัฐแนวใหม่ โดยได้อธิบายถึงสาเหตุและกระบวนการของการเปลี่ยนแปลงในภาครัฐอันเกิดจากการปฏิรูป โดยผู้วิจัยได้ชี้ให้เห็นว่าโครงการต่างๆของการปฏิรูปที่เกิดขึ้นในทศวรรษที่ 1980 นั้น เป็นผลมาจากปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและการเงินมาใช้จ่ายได้อย่างพอเพียง โดยไม่เพิ่มภาษี ไม่กู้ยืมและไม่ก่อให้เกิดภาวะเงินเฟ้อ ดังนั้น รัฐบาลจึงพยายามไปกดดันองค์กรภาครัฐ โดยให้มีการจำกัดงบประมาณ ลดขนาดองค์กร ลดค่าใช้จ่ายในการจัดการและพยายามแสวงหาเงินให้มากขึ้น รวมทั้งมีการแปรรูปกิจการภาครัฐไปสู่ภาคเอกชนเพื่อไม่ให้รัฐเป็นผู้ผูกขาดอีกต่อไป ลดความเป็นระบบราชการลงและให้ความสำคัญกับผู้รับบริการมากขึ้นโดยการลดความล่าช้าในการทำงาน ลดกฎเกณฑ์ที่ไม่จำเป็น และปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการที่เป็นอุปสรรคขัดขวางต่าง ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Larbi (1999) ได้ศึกษาถึงภาพรวมของแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ โดยอธิบายถึงปัจจัยของการเกิดศักยภาพและข้อจำกัดของแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่นี้ และงานวิจัยนี้ได้ชี้ให้เห็นว่าได้มีการนำแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ไปใช้ในประเทศกำลังพัฒนาและประเทศที่ประสบกับภาวะวิกฤติ (Crisis State) ซึ่งในขณะที่ประเทศเหล่านี้รับเอาแนวคิดการบริหารแบบใหม่ไปใช้นั้น แม้จะก่อให้เกิดผลดีในบางแง่



แต่ก็มีแนวโน้มที่จะเกิดความตึงเครียดเชิงโครงสร้างในการนำแนวคิดไปปฏิบัติ โดยปัจจัยที่เป็นตัวผลักดันให้เกิดการนำแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ไปใช้ในประเทศที่ต้องประสบกับภาวะวิกฤติหรือประเทศด้อยพัฒนานั้นต่างจากแรงผลักดันที่เกิดในประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยการปฏิรูปการจัดการภาครัฐในประเทศที่มีวิกฤติมักจะมีแรงผลักดันมาจากภายนอก โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากประเทศผู้บริจาคหรือประเทศที่ให้กู้ยืมมากกว่าที่จะเกิดจากแรงขับภายในประเทศเองการนำแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ไปใช้ในประเทศที่มีวิกฤติจำเป็นจะต้องพิจารณาถึงบริบทของแต่ละสังคม โดยอาจจะมีองค์ประกอบบางอย่างของการจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่เหมาะสมในบางบริบท แต่ไม่เหมาะสมในบางบริบท เช่น ในประเทศที่มีระดับของการคอร์รัปชันและระบบอุปถัมภ์สูง ปัญหาสำคัญที่อาจจะต้องพิจารณาก็คือ การนำเอาแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ไปใช้ จะช่วยลดหรือจะเป็นตัวสนับสนุนให้การคอร์รัปชันและการเล่นพรรคเล่นพวกมีความรุนแรงขึ้น หรือในบางบริบทอาจจะต้องพิจารณาว่าการนำเอาแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ไปใช้จะเป็นตัวส่งเสริมหรือเป็นตัวทำลายความมั่นคงทางการเมือง เป็นต้น งานวิจัยนี้ ได้ชี้ให้เห็นว่า ถึงแม้การจัดการภาครัฐแนวใหม่ไม่ใช่ยาสารพัดโรคที่สามารถแก้ปัญหของการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในประเทศที่มีวิกฤติได้ทั้งหมด แต่การปรับใช้แนวคิดอย่างระมัดระวังกับหน่วยงานที่เหมาะสมก็อาจจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศเหล่านี้ได้

## 5.7 ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การบูรณาการการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพรมีข้อเสนอแนะเป็นดังนี้

### 5.7.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและการนำไปใช้

5.7.1.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและการนำไปใช้จากการจัดการภาครัฐแนวใหม่มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้ 1) ด้านการใช้ระบบกลไกตลาดและลดการผูกขาด ควรดำเนินการ โดยเปิดโอกาสให้มีการแข่งขันในการจัดหาสินค้าและบริการไม่ว่าการแข่งขันกับภาคเอกชนหรือภาครัฐด้วยกันเอง 2) ด้านรูปแบบการจัดการแบบเอกชนควรนำแนวคิดและการตัดสินใจแบบเอกชนมาบริหารจัดการกับภาครัฐ 3) ด้านการกระจายอำนาจการตัดสินใจควรกระจายอำนาจให้บริการประชาชนให้เกิดความสะดวกและรวดเร็ว 4) ด้านการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพควรการใช้ทรัพยากรที่มีอย่างประหยัดและมีคุณภาพ 5) ด้านการมีเป้าหมายและมาตรฐานตัวชี้วัดที่ชัดเจนควรนิยามหรืออธิบายวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายขององค์กรที่ชัดเจน 6) ด้านการจัดการโดยมุ่งประชาชนเป็นศูนย์กลางควรส่งเสริมการให้บริการประชาชนของรัฐ โดยมีการจัดทำคู่มือระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวกับการจัดการโดยมุ่งเน้นประชาชนเป็นศูนย์กลางจัดตั้งศูนย์บริการร่วมเพื่อบริการประชาชน 7) ด้านการลดขั้นตอนการ

ปฏิบัติงานควรมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคมมาใช้ในการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน 8) ด้านการบริหารแบบร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนควรสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมลงทุนดำเนินการในการให้บริการสาธารณะมากขึ้น 9) ด้านบริการที่มุ่งผลลัพธ์มากกว่ากระบวนการควรดำเนินการวัดผลปฏิบัติงานเป็นกระบวนการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานกับเป้าหมายที่ตั้งไว้

5.7.1.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและการนำไปใช้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพรมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้ 1) ด้านผลการดำเนินงานควรมีการพัฒนาด้านประสิทธิภาพของผลการดำเนินงานหรือพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านสังคม เช่น การดูแลเยาวชน ครอบครัว เป็นต้น 2) ด้านองค์การแห่งความเป็นเลิศ ควรมีการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐสู่องค์การแห่งความเป็นเลิศ เช่น กะทัดรัดรูปแบบเรียบง่าย มีระบบทำงานที่คล่องตัว รวดเร็ว เป็นต้น 3) ด้านความพึงพอใจและเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชน ควรมีการเสริมสร้างและเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนและทุกคนในท้องถิ่นให้มีสุขภาพจิตที่ดีจึงควรมีการทำกิจกรรมแบบเครือข่าย เช่น การออกกำลังกายร่วมกัน การทำกิจกรรมเพื่อสังคมร่วมกัน เป็นต้น 4) ด้านการเมืองควรมีการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพรจะขึ้นอยู่กับบุคคลผู้ถืออำนาจทางการเมืองดังนั้นนักการเมืองหรือบุคคลผู้มีอำนาจควรมีคุณธรรมจริยา ถือประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว 5) ด้านเศรษฐกิจ การว่างงานหรือมีงานทำส่งผลต่อมีผลกับการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร 6) ด้านสังคมควรมีการส่งเสริมอาชีพในชุมชนให้หลายหลายเพราะลักษณะอาชีพที่ทำอยู่ในหมู่บ้านมีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร

## 5.7.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

5.7.2.1 ควรมีการศึกษาเชิงลึกในปัจจัยด้านการใช้ระบบกลไกตลาดและลดการผูกขาดด้านรูปแบบการจัดการแบบเอกชนและด้านการจัดการโดยมุ่งประชาชนเป็นศูนย์กลาง ว่าส่งผลต่อการบูรณาการการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นหรือไม่ โดยกำหนดพื้นที่ครอบคลุมระดับภาคเพื่อจักได้นำผลการวิจัยประกอบในการกำหนดนโยบายและการดำเนินการของภาครัฐต่อไป

5.7.2.2 ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นของจังหวัดอื่น ๆ หรือภูมิภาคอื่น หรือทั้งประเทศเพื่อให้ได้ข้อสนเทศเกี่ยวกับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในภาพรวม

5.7.2.3 ควรมีการศึกษารูปแบบการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร ไปทดลองใช้ในพื้นที่ต่อไป